

نظم

ایس مٹی مینوں مہنہ دتا ایس آہنے میں چنچ کھولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 کجھ بولن تے جے آ جانواں اظہاراں دے راہ پھیراں میں
 سر کانواں سینہ سپیاں دا سوچاں دے موتی کیراں میں
 آویکھو سجنو کول میرے حرفاں دی بھری بھڑولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 ایس پیار پُرتے پنڈے نے پنجاں دا پانی پیتا لے
 تاہیوں تاں میرے عشقے نیں یاری نون زندہ کیتا لے
 جتھے دی حکم حبیب ہويا پانی دی تھاں رت ڈوبلی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 کردار کہانی کہیہ دساں اک ماتا دے متوالے دی
 ایہہ بھگت سنگھ دی بھوی ایں سفہہ مینوں جلیانوالے دی
 میں انکھاں عزتاں دی تکرڑی سولی دے سانویں تولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 رنگ بھنے اک اک پھل پھل دے پئی دھرتی آکھے جی اوئے جی
 پپلاں تے کوللاں گو گو گو پئے گان چیسے پی پی پی

ایہہ گنگول گنگول خمری لے ٹیار ملوک ممولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 لا ڈیکاں اتھے عقلاں نے علماں دے سمندر پیتے نیں
 ایہہ بُلھے شاہ دی دھرتی لے ایس نانک پیدا کیتے نیں
 ایہہ ٹلا بالانا تھاں دا ایہہ وارث شاہ دی ڈولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے
 کاغذ تے چن اہارے نیں چان دا تنبو تاں تنیا
 میں اینویں راجھے دی مٹھڑی ونجلی دا وارث نہیں بنیا
 تاریخاں دے قد ناپے نیں صدیاں دی ککھ پھرولی لے
 میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی لے

اقبال دے عقلاں توں لے کے فیض دی قلم دی واراں تک
آگے امرتا پریم جی اک کوی دے سنگھنے پیاراں تک
ایہہ دھرتی سدا سہاگن ایاج بھرویں ایہدی جھولی اے
میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی اے
میں اپنے رنگ دا شاعر آں کوئی تانگھ ظہور نہیں غیراں دی
بت میرے دی مالک مٹی اے میں لے کے تیرے پیراں دی
سوچاں دے وقتے وقتے سوچاں دی شکر گھولی اے
میں دیس پنجاب دا پُتر ہاں پنجابی میری بولی اے

☆☆☆